

Töövarjupäev abistas abiturientide tulevase elukutse valikul

Maarja Pehk

17. novembril toimus juba kuuendat aastat Tartu Kutsehariduskeskuse korraldatav töövarjupäev. Ka HTG abiturientid võtsid sellest aktiivselt osa.

Hugo Treffneri Gümnaasiumi psühholoogi Kaia Raigi sõnul oli osavõtt aktiivne. Kirja pani end 34 õpilast. Eelmistel aastatel on meie koolist küll tahtjaid alati üle saja olnud, kuna psühholoog on klassidesse nimekirjad laiali saatnud. Kuigi HTG-le tehakse meie 180 abiturienti pärast niigi erand- antakse rohkem kohti, kui teistele koolidele, ei oleks ka kõige suurema tahtmise juures kolmveerand kaheistkümnendikest saanud varjuks minna. Seetõttu pani Kaia Raig sel aastal kuulutuse ainult stendile üles ja palus ka klassijuhatajatel mainida, et on võimalik end registreerida. Hoolimata lõppkuupäevast oli küllaldaselt ka neid, kes soovisid end hiljem kirja panna, kahjuks jäid nemad soovitud kohast ilma.

Tartus oli varje kokku 192. Nagu sel aastal üldiselt, oli ka meie koolis enim tahtjaid kunstiga seotud aladele. Selle võimaluse andis Tartu Kõrgem Kunstikool, kus igal alal oli mitu varju. Kõige enam varje saatis fotograafia, rõiva- ja tootedisaini, sisekujunduse ning reklaamiga tegelevate kunstike tegemisi. Kaia Raigi sõnul on väga kahju, et ei televisioon ega teater soovinud sellel aastal varje vastu võtta, kuna neil on eelmistest aastatest kehvi kogemusi.

Allan Mägi oli varjuks Lõuna Politseiprefektuuri raskete kuritegude komissarile Ain Balderile.

Varje jagus siiski meditsiini- niga seotud aladele, Tartu Ülikooli, linnavalitsusse, looduskaitse ja politseisse. Allan Mägi oligi varjuks Lõuna Politseiprefektuuri raskete kuritegude komissarile Ain Balderile. Allani jaoks oli see tohutult hea kogemus, kuna ta osales päeva jooksul kõigis selle tööga seotud protsessidel- käis läbiotsimisel, kohtus prokuröriga, osales ülekuulamisel ning nägi politseiameti igapäevaelu. Allan on vaimustuses oma varjutatavast ning sai ka oma tuleviku suhtes kinnitust. Miinuseks luges ta aga Ain Balderi vähest informeeritust

töövarjupäeva kohta. Seda on ka mõned teised abiturientid kurnud, et nende varjutatavad ei teadnud täpselt, mis toimumas on. Kaia Raig hindab abiturientide saadud kogemust kindalt positiivseks. Esiteks peaksid nad saama kinnituse antud valdkonna suhtes, kas nad üldse on valinud õige tee tulevikuks. Teiseks on see mingil määral ka elukool, sest õpilane peab kõigega ise hakkama saama ning samas jätma ka hea mulje endast. Saadud tagasiside põhjal väitis ta, et enamus õpilasi oli töövarjupäevaga rahul

LUGEMISEKS

Mart Moora

lk 4-5

Mart on mitmekül- gne noormees, kes tegeleb nii väitluse, spordi kui ka kitarriõ- pingutega. Ta on olnud Treffneri 121. aasta- päeva balli peremees, tõmbab ligi nii naisi kui mehi ja keda suvise töökoha tõttu on ristitud koguni Maailma ilusaimaks teenindajaks.

Siim Oks

lk 8-9

Siim on läbi ja lõh- ki Treffneri poiss. Väiksenä käis ta Kesklinna koolis (mis siis oli Treffneri eelkool), pärast 7. klassi tuli HTG-sse. Sisseastumiskatsed, muide, toi- musid ka siis, aga need ei olnud nii karmid kui nüüd. Pealegi, Siimu kaks vanemat venda käisid samuti Treffneris.

122. aastapäeva ball
lk 6

Kui 11.e klassi õpi- lased novembrikuus kibedasti mööda koo- limaja ringi jooksid nagu askeldavad päkapikud, siis oli teada, et midagi on lahti. Midagi on tulemas. Mõned päevad enne detsembri algust oli asi selge. Kuulutused ilmusid otsekui ime- väel seinale. BALL!

KOKOKO

lk 7

Üheteistkümnendal- kaheteistkümnendal novembril toi- mus meie koolis Kolme Kooli Kohtumine (KOKOKO), kuhu saabusid õpilased ka Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumist ja Tallinna 21. Koolist, et rammu katsuda erinevates humanitaarai- netes.

Talvemuinasjutt Siim arvab

Pole midagi ilusamat kui taevast langevad lumehelbed. Vähemasti jõulude eel. Paar viimast päeva neid muudkui tuli ja tuli, kuni aatriumi katusest ei paistnud enam üksi päikesekiir

läbi. Tegelikult ta ei teadnudki, kas päikest üldse näha oli, sest kogu aeg oli ju nii pime või vähemasti hämar.

Õhtuti ta hoidiski kooli jõulukuuse plinkivate tulukeste ligi, sest valgus tähendas soojust ja soojus oli hea. Enamgi veel armastas ta jõulupuud ennast, kuigi ta oleks eelistanud kuuske oma ehtsuses, ilma liigse traadi ja läikekraamita.. Sest ega „...kuusele ei ole vaja väga palju ehteid...“ Talle oleks täitsa hästi passinud roheline kahar jõulupuu, aga ta pigistas silma selle koha pealt kinni, sest oli see ju õpilaste hoole ja armastusega ehitud meistriteos.

Agas pärast seda, kui koolirahvas päid puhkama läheb, plaanis ta ära koristada kogu selle sarakremplikuuse otsast.

Nagu ka nätsud pinkide alt ja kommipaberid pistikupesadest ja kritseldused laudade pealt. Ta ei mõistnud kohe üldse, mis sellel aastal juhtunud on - alati, kui ta tahtis mõne laua all uinuda, avastas ta suureks pahameeleks oma varvaste külge takerdunud äranaatsutatud ja maitse kaotanud piparmündilõhnalise närimiskummi.

„Kole, kole,“ raputas ta pead, kuid lootis, et asjad paranevad, sest lõppude lõpuks oli ju talv ja lumi ja jõulud ja siis kaks nädalat puhkust. Tõepoolest, talle väga meeldisid õpilased, aga vahel on ikka hea neist puhata. Oeh.

Häid jõule!

olen praegu hugo kuju juures. näpud on jääs. trükin ühe allesjäänud sõrmega. siin on minu pisike arvamus.

mis on valesti:

jõulud ei saa mingi nipiga hakata keaset novembrit. kõndisin mina siis linnas ringi ja iga nurga peal ainult jõuluvanade lõustad. just nimelt lõustad, sest tol hetkel ei oska muud arvata.

kooli jõulukuusk. elus kuuskede toomine suurde kivimajja pole mitte üldse hea idee. kuusk meie koolis on nagu aafriklane iglus. ta ei sobi sinna, ta ei tekita mitte mingeid tundeid (kui, siis negatiivseid) ja ta on kurb. pole naljakas. suur pluss on see, et tegelikult ei ole ülearuseid ehteid eriti koolis ja hea on.

nätsud meeste tualetis. mehed mul hakkab häbi kui ma näen, mis toimub. pissuaarid peaksid ometigi olema puha teie jaoks. aitavad alati hädast välja. aga teie lägastate ja pillute neisse oma nätse. närimiskummit. ebanormaalne. kas teie kodus on siis hubbabubba seintele määritud ja orbitiga aknaid loobitud?

koolis on külm. mulle ja paljudele minu kaaslastele tundub, et klassides, mis jäävad puhketoa ja tagumise trepi vahele, on suhteliselt külm. võibolla see peabki nii olema. see on nagu härrisep..potteri raamat, kus neil olid mingisugused tunnid kuskil tornis, aga seal oli vist soe.

kehasid üleliia paljastavad tüdrukud. külm on ju. või... ega see mind häiri. teema kustutatud.

hulljulged õpetajad koolis. tihti olen pidanud peaaegu šoki saama kõrvaluksest sisenedes, sest seal kipuvad igasugused autod välja kihutama. rahulikult pedagoogid... paremat töökohta te niikuinii mujal ei saa.

mis on õieti:

õpetajatest 90% on juba jõudnud arusaamisele, et ka õpilane on inimene. võibolla on see jõulude-eelne illusioon, aga loodan, et mitte. silmas ma ei pea mitte seda, et töid on vähem või õppida ei anta, aga just seda, et nad mõistavad sind ja kool on tunduvalt kodusem tänu sellele.

ball. ma ei käinud, ma ei olnud, ma ei näinud, ma ei tundnud, ma ei kuulnud, mul pole aimugi, aga ma arvan, et olgu, mis ta on, aga igal aastal on see üks paganama väärt ettevõtmine. ainus miinus: koristage järgmistel aastatel toit ja kleepuvad joogid kappidest ;) aitäh.

kooli näitetrupid. mulle on viimasel ajal tunduma hakanud, et see nügane-nipoiss hakkab kahvatuma uute tõusvate tähtede ees. kuigi... tähed vist ei tõuse... oot... ma ei tea, kuidas seda sõnastada. ma naudin, ma tunnen, et see, mis toimub, läheb mulle südamesse. ma saan sellele kõigele kaasa elada. tundub, et tormine on see elu meil siin. kas nüüd trefomuine, või draamanefner, trugala?

juhtkond. olen viimasel ajal avastanud end nii mõnegi teise kooli juhtu jutuajamiselt. kas siis saunalaval või trollibussis. nendega rääkides sain nii mõnestki oti või aime käitumismaneerist aru. ärge kartke neid- nad mõistavad teid.

õpetajad. järgnev jutt võib tunda kliše, aga seda ta ei ole ja lugema ka ei pea. mulle nad meeldivad. vahepeal nad küll võtavad täielikult tuju ära oma juttudega, kuidas eksamil läbi kukutakse. mulle tundub, et see küll õpilast rohkem õppima ei pane, vaid võtab tal igasuguse tuju.

kooli valvurid. kui tuju halb ja kuskilt abi ei ole loota, siis nemand on alati olemas. küsi kas või midagi täiesti mõttetut. näiteks... mida see nupp siin teeb? aga räägi nendega. ja valvurinu. ole valmis... ma kutsun su varsti malet mängima:)

töötajad. andke andeks meie vahepealsed lollused. need juhtuvad alati kogemata.

koristajad. teisi ma pole eriti märganud, aga meelde jääb pikaks ajaks see tädi, kes tundide ajal iga päev nokitseb ja maja hommikusest mudast puhtaks teeb. aitäh. teistele ka.

hugo ja uve. aitäh, mehed.

oi lapsed... kes see küll olla võib? oih... see on ju jõulumees. tsaupakaa.

ahjaa... häid jõule

MIILANG

www.htg.tartu.ee/miilang
miilang@htg.tartu.ee

Toimetus:

Liiri Oja, Kadri Inselberg,	Peatoimetaja: Mariliis Vaks
Maarja Pehk, Kristjan	Küljendus: Jaan Kalmus
Jekimov, Hanna Nõmm,	Veeb: Kaarel Nummert
Helen Kirsipuu, Triin Arbo,	Foto: Pille Rinne
Mihkel Liiber, Alexander	Juhendaja: Age Salo
Maasik, Kristjan Valgur, Keiu	
Virro, Siim Andreson.	

Balli uus perenaine Liina Land (vasakult teine) ja peremees Kristjan Jasinski (vasakult kolmas)

Kooli 123. aastapäeva balli peremees ja perenaine võlusid lauluga

Liiri Oja
Hanna Nõmm

Kiire. Kiire. Kiire. Vaid hetkeks haarasime 10.e klassi õpilastel, 2006. aasta balli peremehel – Kristjan Jasinski (Jass) ja perenaisel – Liina Land – sabast kinni ning tirisime nad sööklala kõige tagumistesse ruumidesse.

Miks just teie võitsite?

Liina: Ma ei teagi. Võib - olla sellepärast, et me laulsime. (Liina ja Kristjan tutvustasid ennast muusikalihiti „Öölaps“ viisil)

Kristjan: Jah! Ma arvan, et laul võlus.

Tunnete, et olite teistest üle?

Kristjan: Mitte just seda. Tase oli ikka päris ühtlane. Tugev konkurents. Lihtsalt meil läks õnneks. (naeratab kavalalt)

Kas olete tulemusega rahul?

Liina: Väga oleme rahul. Ja õpetaja samuti. Viimane aitas meid ikka tohutult. Just laulu ettevalmistamisel eriti.

Mis plaanid järgmise aasta balliks on?

Liina: Üks võimalus teemaks on näiteks Vampiiride tants, jätka-tes meie laulu temaatikat.

Kristjan: Samas on meil veel palju teisi ideid, seega pole miski veel lõplik.

Liina: Selle aasta ballikorraldaja-d on meid lubanud hästi palju aidata ka. Näiteks sponsorite otsimisel.

Miks just teid klassi esindama saadeti?

Liina: Mina tahtsin ise õudselt minna, kuna mulle meeldib tantsida.

Kristjan: Noh, mulle öeldi, et m i n e!

Liina (ruttu vahele segades): Aga pärast oli just Jass see, kes ütles: „Liina, võidame, võidame!“

Kristjan: Jah, me läksime võitma. Me väga tahtsime seda balli korraldamise õigust.

Liina, mis on Kristjani tugevad küljed?

Samal hetkel pistab pea ukse vahelt sisse üks õpetaja ja Liina vaatab mulle etteheitvalt-poolnaerdes otsa: ma ju ütlesin, et see ruum on õpetajatele!

Liina: Jass on lihtsalt nii armas! Aga natuke pikk. Väga imelik oli temaga tantsida. Ilma kotsakingadeta oleks veel raskem olnud.

/// **O**len skaudilaagreid korraldanud ja YFU-ga seotud. Ja samas käin ma kooris, tantsimas, väitlen ja olen vabatahtlik ka! Oeh, liiga palju!

///

Kristjan, mis on Liina tugevad küljed?

Kristjan: Huumorimeel kindlasti. Ja Liina suudab igas olukorras jääda iseendaks. Ja muidugi väline ilu ka. (mõlemad naeravad)

Kas teil on ürituste korraldamisega seoses kogemusi ka on? Mida te vabal ajal teete?

Kristjan: Ikka on. Ma olen näiteks rahvusvahelisi laagreid korraldanud.

Liina: No mina olen skaudilaagreid korraldanud ja YFU-ga seotud. Ja samas käin ma kooris, tantsimas, väitlen ja olen vabatahtlik ka! Oeh, liiga palju!

LÜHIDALT

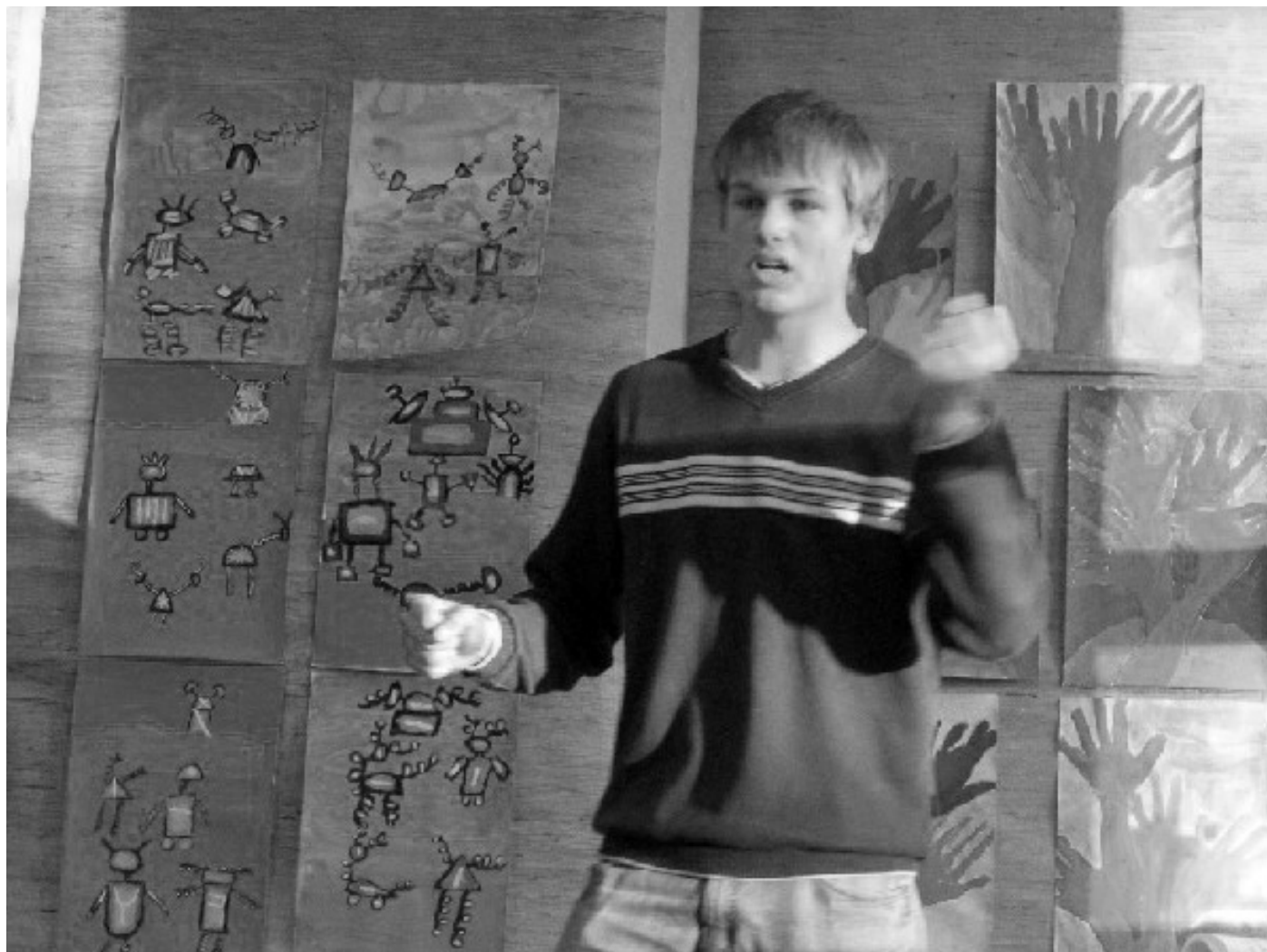
Jõulupidu

Õpilaste jõulupidu toimub neljapäeval, 22. detsembril algusega kell 18.00 aulas. Klasside kingikotid tuleb varustada oma klassi numbriga ja tuua kella 17.00-ks aulasse kuuse alla. Ühisele jõulupeole aulas järgnevad koosviibimised klassiti järgmistes ruumides:

10a – 135	11a – 141	12a – 102
10b – 202	11b – 136	12b – 139
10c – 225	11c – 217	12c – 227
10d – 144	11d – 105	12d – 203
10e – 220	11e – 107	12e – 213

Eksamid

Eksamivalikute kontroll toimub 09. - 11. jaanuarini, valikuid on võimalik muuta 12.-16. jaanuarini. Muutustest tuleb teada anda õppealajuhatajale. Hilisem eksamisoovide muutmine ei ole võimalik. 17.-19. jaanuaril toimub õpilaste eksamisoovide allkirjadega kinnitamine. Allkirjastamata eksamisoovid on kehtetu.

Mart on lisaks kõigele muule veel ka kõva väitleja

Maailma ilusaim mees õpib meie koolis

Keiu Virro

Mart Moora on pealtnäha väga rahulik, tõsine ja asjalik noormees, aga teadagi- välimus eksitab. Tegu on noormehega, kes tegeleb väitluse, spordi ja kitarriõpingutega, on olnud HTG balli peremees, tõmbab ligi nii naisi kui mehi ja keda suvise töökoha tõttu on ristitud koguni Maailma ilusaimaks teenindajaks.

Suguvõsast ja kasvatuses

Mart on pärit lugupeetavast suguvõsast- ema on doktorikraadiga bioloog, samuti bioloogiharidusega isa teenib ohvitserina Eesti sõjaväes. Vanaisa on ajaloolane ja arheoloog, vana vanaisa nimekas arheoloog Harri Moora. Viimase nimega seostatakse Martigi. "Et minu esiisad on ajaloolased, siis eeldatakse minultki vastavat

huvi- huvi mul loomulikult ka on- aga et võib-olla on mul siis ka mingit erilist annet selleks. Seda on ka kunstiajalooõpetaja vihjanud, et kuna tegu on Harri Moora pojapojojaga, et siis võiks ju kunstiajalugu hästi teada."

Kasvatuse kohta leiab Mart, et see ei ole kuidagi väga erinev teistest, nõõri mõõda teda käima ei ole pandud, pigem vabakasvatus. "Mõjud on ehk mu isa poolt, kuna ta on sõjaväelane ja muidu karmimate eluvade- detega, siis võib-olla on temalt mõningast vaoshoitust."

Kuidas reaalist humanitaarsai

Treffnerisse tulek on Mardi puhul üsna huvitav teema. "See oli üsna keeruline lugu. Alguses tegin katsed õigupoolest reaalklassi, aga mingisugustel põhjustel mind kohe

vastu ei võetud. Noh, ja siis lasin uurida, kuidas tulemused on. See oli uudishimu pärast küsimine, kelleltki ei palutud, et võtke mind kooli vastu. Tuli välja, et eesti keele ja matemaatika eksamid olid headele tulemustele tehtud ning olin humanitaarklassis täitsa konkurentsivõimeline.

Praegu on Mart toonase sündmuste käiguga rahul ja leiab, et humanitaarained sobivad talle isegi paremini. Ehk võib osaliselt humanitaarklassi süüks panna uued huvid, mis Mardil tekkinud on. Ta leiab end olevat muutunud veidi boheemlaslikumaks. Muutunud on ta muusikamaitse: elektroonilise asemel/kõrval kuulab ta nüüd õigete pillidega tehtut. Ta õpib juba kolmandat kuud kitarri mängima, on tunduvalt rohkem lugema hakanud ja nagu kõigest sellest veel vähe

oleks- kirjutab kogunisti luuletusi. Treffneristi-elu on toonud ka arusaama: „Väga eri tüüpi ja eri stiiliga inimesed võivad olla positiivsed. Tolerantsus on kasvanud."

Sport, matk ja väitlus

Kuni 10. klassini käis ta kergejõustikus, kõrgushüppes on ta mitu korda võitnud Tartu meistritiitli. Praegu mängib ta korvpalli, sõpradega on nad moodustanud Tartu 3. liigasse Rabamammuti-nimelise meeskonna.

Ta armastab jahil- ja kalakäimist. "Eriti sügisel pärast kooli istusime sõbraga autosse, panime metsariided selga ja läksime kalale. Paari-kolmetunnise matka teen hea meelega sõpradega kuskil jõe ääres."

Tähtsa osa ajast võtab väitlus. Sellega puutus ta kokku juba

põhikoolis. Siis oli tegu küll pigem vaidlemisega- istuti üksteise vastas ja räägiti, kas asi on nii või teisiti. "10. klassi alguses läksin väitlusringi uurima, mis seal siis toimub ja hakkas meeldima. Esimese aasta lõpus juhtus nii, et saime koos võistkonnaga Eesti meistritiitli. Eelmisel aastal klassiõdede Sigridi ja Mariliisiga proovisime uuesti ja läks samamoodi õnneks. Individuaalselt jäin kõneluste arvestuses ühe teise tüdrukuga esikohta jagama. Eelmisel aastal osalesin ka maailmameistrivõistlustel. Sinna valiti 5-liikmeline võistkond, kolm liiget olid meie koolist. Saavutasime läbi aegade teise tulemuse Eestile. Tegelikult väga raske on maailmatasemel väitluses midagi saavutada, sest mõnedel võistkondadel on inglise keel emakeel ja see on väga suur konkurentsieelis."

Mart on tuntud põhimõttekindluse tõttu, aga ei leia selles takistust väideldes neile vastupidisel teemal. "Ma suudan rääkida teise poole eest, sest vastupidine vaade ei saa ju ka mingitel lollidel põhimõtetel tugineda. Sealgi on omad argumendid ja neid võin välja tuua väitluses, isegi, kui ma ei usu teemat, millest räägin."

Mart ja õrnem sugu

Treffneris on tihtilugu näha, kuidas koolimaja peal paari-kesi ringi liigub. Mart leiab, et siin on palju ilusaid tüdrukuid, mõni veel ilusam kui teised. "Kümnendas klassis armusin endast aasta vanemasse tüdrukusse ja üks me siis samamoodi olime paarikene ja siamaani suhtleme väga hästi. Minu klassis on väga ilusaid tüdrukuid, aga parem ja mugavam on nendega lihtsalt sõber olla." Ka nii mõnedki lapsed ja rebase- neiud paistavad Marti hindavat. Üks tema klassiõde sattus kunagi bussis kuulma meie kooli paari tütarlapse vestlust ühest väga atraktiivsest noormehest. Ja nüüd pakkumised, kellest jutt võis olla.

Mardi (põhi)mõtted

Ennast iseloomustada ei ole Martil kerge. "Ma ei mõtle väga tihti, milline ma olen. No suhteliselt kindel olen endas,

kui mulle miski ei meeldi, siis nende mõtetega ma kaasa ei lähe ja kui tunnen, et midagi tahan, siis seda ka teen, isegi kui keegi üritab mulle selgeks teha, et see on mõtetu."

Välimusele pöörab Mart teatavat rõhku. Peeglistse vaatab päevas rohkem kui kord, Tenerifele sõites laskis soengu lühemaks lõigata ja küsijatele vastas, et niimoodi saavad kordavad ka päikest.

Mardi tavaliselt nii rahulik ja väljapeetud oleks ei tähenda sugugi seda, et talle aeg-ajalt teisi üllatada ei meeldiks. "Ma olen suhteliselt vaoshoitud ja üritan vähe ärritada. Aga teinekord mulle meeldib see reaktsioon, et inimesed üllatuvad- "Mis see nüüd siis oli!" Tore ju inimesi üllatada vahepeal. Ja optimist olen, üritan ka halbades asjades midagi head näha. Inimesed ärrituvad tavaliselt väga väikeste asjade peale. Samas võin väga õel olla, isegi mitte alati sõnades, aga käitumisega annan kuidagi märku, et inime ei meeldi, ma ei suuda temaga viisakaks jääda." Ta leiab end kohati olevat väga laisa. "Kui millestki räägin, võib jääda mulje, nagu ma hullult hästi teaks. Isegi üritan jätta endast targema mulje kui ma olen. Kui kellegagi on kokku lepitud, et pean midagi tegema, siis ma mõnikord ei viitsigi, aga kui läheb arutluseks, et kes nüüd midagi tegi, siis üritan teha näo, nagu oleksin hullult palju teinud."

Eelarvamuste kütkes

"Mind on tõepoolest igasuguseks ristitud, isegi natsiks, aga ma pigem ütlen oma mõtled niimoodi välja, et mõnele tundub, nagu oleks see mu kindel eelarvamus." Meenub, kuidas etenduses „Adolf“ tõelist Eesti patriooti kehastanud mees (Indrek Taalmaa) seletas, et ta ei ole rassist, aga tuleb ju tõdeda, et kui poleks rasse, poleks ka rassiprobleeme. Mart õnneks sedaviisi ei mõtle. "Mulle meeldivad eestlased ja mulle meeldiks näha, et teised rahvused ei oleks meile tülikad, aga ma ei arva, et mingi rahvus meie omast halvem on. Ma ei ole mingi foobik, ma suudan kõiki inimesi taluda, senikaua,

kuni nad meid taluvad."

Mõneks eelarvamuseks tundub aga üsnagi tugev alus olevat. Homofoobia, näiteks. "Ütleme nii, et kui sulle ikka mõni kord homod ligi tikkunud on, siis tekib selline teatav eemalehoidumisinstant. Ma ei ütle, et homod on alaväärsemad, aga, see kehtib inimeste kohta üldisemalt ka, ole milline sa tahad, aga ära tule sellega teist inimest häirima või seda eksponeerima." Juhtumeid, kus samasoolised ligi tikkuma tulevat, olla kümne ringis. Klubis kätt tagumikule panevad meesterahvad või küsimused, kas Mart hetero on, on lahjemad näited. Mart leiab endal selle koha pealt halva õnne olevat.

"Kunagi töötasin botaanikaaias aednikuna. Niitsin ma siis roosiaias muru ja vaatasin, et üks kummaline mehike kõnnib ja vaatab mind seal vaikselt ja hakkas rääkima, et need roosid oleval nii ilusad, et ta sööks need või ära. Ütlesin, et ärge parem sööge, see on ikkagi botaanikaia vara. Pärast seda käis mehike mind poolteist nädalat tööl saatmas ja juttu rääkimas, kusjuures mu tööpäevad olid 6-7 tundi pikad. Ma üritasin talle ikka öelda, et oleks nagu aeg ära minna, aga ta ei saanud sellest aru." Mart küsib vahepeal, kas ma sinna koolilehte roppusi võib sisse kirjutada. "No üks hetk ma ütlesin talle üsna ramedalt, umbes et "Pede, raisk, kao minema!"."

Eredam juhtum pärineb ajast, kui ta suvel restoran-klubis Maailm töötas. "Samasoolised inimesed, nimesid ma ei nimetaks, kutsusid mind siis Emajõe äärde piknikule," räägib ta tagasihoidlikult.

Tõepoolest, Mart suudab üllatada, klassikaaslased on kindlad, et üks temast tulevikus ikka üks Tõeline Eesti Mees saab. Eesti rahva ootused ja lootused asetame seega Mardile ja temal kui sportlasel loodame olevat rammu seda koormat kanda.

KOMMENTAARID

Sigrid

väitluspartner ja klassiõde

Mart on perfektionist ja viisakas aatemees. Viimane väitlusetapp manitses ta mind pidevalt viisakusele. Hehee. Samas on Mart huumor kuubis: teeb ise nalja ning on suhteliselt vahvate kildude peategelane. Cherry lipstick ja Linnar Priimägi ning kuidas ta kunagi kuskil kaugel väikseid juudipoisse kiusas. Mart on poiss, keda ma suhteliselt respect'in, sest üldjuhul ta teab, mida räägib. Kaitse isamaad, ilus poiss :P

Jaan

sõber ja klassivend

Mart Moora on üks tõeline eesti mees, kellest lausa kiirgab seksapiilsust. Vaikne, kuid samas väitlusareenil võitmatu, nagu oli võitlustules Achilles. Kui üldjuhul humanitaarid leiavad füüsikatunnis loomumaseid tegevusi: loevad, joonistavad, mängivad, räägivad kultuurist, siis Mart vastupidiselt peab õpetajaga ägedat diskussiooni füüsikalistel probleemidel. Väga õiglase ja tark poiss, kes leidis õetaja Monika Järveoja tunnis, et eesti keele reeglid vajavad muutmist tänu tema loomulikule intelligentsile. Kõikidele plussidele lisaks on ta veel ka kõva laulukõri, väle tantsujalg Uve tantsuliigas, kiire pallipõrgataja Rabamammutes ning iroonilise huumori suurim esindaja HTG-s. Ilus poiss ja tõeline sõber – Mart Moora.

Selle aasta ball köitis, üllatas ja tantsutas

Kadri Inselberg

Kui 11.e klassi õpilased novembrikuus kibedasti mööda koolimaja ringi jooksid nagu askeldavad päkapikud, siis oli teada, et midagi on lahti. Midagi on tulemas. Mõned päevad enne detsembri algust oli asi selge. Kuulutused ilmusid otsekui imeväel seinal. BALL! Kuidas me võisime küll unustada? 3. detsembril see aset leidiski.

Ballile sisenedes astusid justkui teise maailma. Koolimaja oli muutunud millekski maagiliseks. Laes rippusid lilled ja õhupallid, igal pool olid värvilised kangad, aatriumi trepid olid kaetud vaipade ning patjadega. Imeväel olid kooli tekkinud kohvikud ning nurkadesse nahkdiivanid... Kas see ei võiks alati nii olla?

Kell 19.00 kuulutasid ballipere-meis Andris ja -perenaine Inge peo avatuks. Muinasjuturamaat „1001 ööd“ oli avanenud ja kutsumus meid oma maailma. Selle õhtu jooksul lõbustasid külalisi kõhutantsijad, meie oma „Tantsutallad“ ning öö hakul olid kohal isegi tolleage sed targad, imetegijad.

Imesid jätkus tegelikult kogu õhtuks. Kui inimesed ostsid heategevuslikul eesmärgil 20-kroonise loteriipileti, siis ei osanud nad arvatagi, mis selle eest kõik saada võis. Küll oli imestunud mõne nägu, kui leidis sealt Cindy Crawfordi lõhna, suure eesti kirjanduslooteatmeteose või midagi veelgi väärtuslikumat.

Kusjuures, iga loos võitis ning tulu eest ostis korraldajaklass „Käopesa“ lastekodule kaks uut suusakomplekti ning maiustusi. Ma usun, et see on nendegi jaoks üks ilus jõuluime.

Kui sellest kõigest veel vähe oli, siis toimus erakordne oksjon, kus näiteks õpetaja Madis Reemanni kolmeliitrine õunamahl osteti suisa 400 (!) krooni eest. Südaööl aga hakkas sadama hõbevihma...

Kõige olulisem – tantsida sai igaüks just niipalju kui soovis. Muusikat ja ruumigi jätkus kõigile.

ARVAMUS

Annika Tartes

10. d klassi õpilane

Väga hästi korraldatud ball oli sellel aastal. Korraldajad olid suutnud luua väga meeldiva õhkkonna, jalutamine oma imeilusa kaaslasega mööda koolimaja pakkus tõelist naudingut. Armas mõte oli panna küünlad koridoridesse, väga romantiline ja ilus! Väga hea viirukiaroom oli igal pool koolimajas, ilusad kaunistused aatriumis. Need sallide moodi suured asjad olid ka väga vahvad :D Roosi õielehedega ja lilledega põrandatel ja diivanitel suudeti jällegi romantilist õhkkonda luua. Õhtu täis romantikat;) Eriti meelde jääb oli rahvatantsijate esitus :D Megahästi tantsisid ikka need noored seal villaste riiete sees. Snäkid ja joogid olid lettidele hästi valitud. Balli üldine idee ja mõte oli hästi suudetud edasi anda korraldajate poolt. Tõelised 1001 ööd! Väga armas oli näha rõõmsaid ja toredaid koolikaaslasid ilusti üles lööduna ja kaunites printsessikeitides mööda koolimaja jalutamas, vabana igasugustest igapäeva mureddest.

Sirli

11. d klassi õpilane

Tore oli! Igati õnnestunud üritus... Äärmiselt maitsekas kujundus lõi teemakohase olustiku. Nabantantsijad olid stiilsed... Üllatus ja oksjon aga kõige paremad :) Võibolla kui natuke viiriseda, siis muusika oli tsipa üheksilgeline. Erinevaid tantse oli vähe. Aeglast valssi võiski ootama jääda!

HUVITAVAT

SÖÖGID

Kõik söögid ballil olid 11. e klassi õpilaste valmistatud. Eelmisel ööl kokkasid mõned neist kella kaheni hommikul. Keedeti makarone ja küpsetati kooke. Süüa tehti vahelduva eduga ballini.

RAHA

Kohvikus püüti maksta näiteks iraagi rahaga. Tuhandese rahatähedega. Õeldi, et ikkagi ju tuhat üks ööd ja tema tahab tuhandesega maksta. Läbi see tal siiski ei läinud.

KUJUNDUS

Maalid, mis rippusid seintel, olid kõik „klassi kunstnike“ tehtud.

Aulas olevad lillekompositsioonid olid kohapeal spetsiaalselt balli jaoks valmistatud ühe treffneri vilistlase poolt.

GLOBAALSUS

Huvi meie balli vastu oli suur. Isegi üks purjus inglase hüppas vahepeal läbi ja küsis: „What's happening here? A brom or something?“ Pärast lühikest vaatlust läks ta siiski ära.

KOKOKO läbi meie silmade

Kristjan Jekimov
Kristjan Valgur
Alexander Maasik

11. - 12. novembril toimus meie koolis Kolme Kooli Kohtumine (KOKOKO), kuhu saabusid õpilased ka Pärnu Sütevaka Humanitaargümnaasiumist ja Tallinna 21. Koolist, et võistelda humanitaarainetes. See pole veel kõik: nad said kokku, et veeta kaks päeva koos ja võtta osa toredatest ning lõbusatest üritustest, leida uusi sõpru ja tuttavaid. Mis siis toimus sellel aastal Hugo Treffneri Gümnaasiumis?

Algus venis nagu ikka poole tunni võrra edasi, kuna külalised sõid sööklas hommikust. Kell 10:55 algas auditooriumis ürituse avamine. Seal võtsid sõna meie direktor Ott Ojaveer, PSHG juht Andres Laanemets ja Naida Toomingas Tallinna 21. Koolist, kes kinkis meie koolile ka ühe tarkuselinu-öökulli.

Eelmisi aastaid ja võistlusi meenutas õpilane Pille Rinne ja videofilm, mis oli küll lühike ja katkendlik, kuid andis ülevaate, et eelmistel aastatel oli osavõtjatel lõbus.

Pärast algasid võistlused. Mina võin rääkida ainult sellest, mis toimus auditooriumis, kuna ma olin ise seal. Kümnenadikud pidid kirjutama essee etteantud teemal, lisamaterjalina said nad kasutada katkendeid Thomas More'i „Utopiast“.

Pärast võistlust siirdusin õpilaste puhketuppa, kus ootas ees inimesi erinevatest koolidest. Kõik rääkisid oma muljetest ja seltsida võis ka mägudes, mille korraldamise eest kandsid hoolt vastavad õpilased. Seal oli twister, monopol, mängukaardid ja D&D.

Kell 13:00 algas lõuna, kust meie osa ei saanud. Niisiis jäime meie veel pooleks tunniks puhkeruumi. Kuid kell 14:15 algas õhtu üks huvitavamaid üritusi, milleks oli linnatuur. Võistkonnad olid kolmeliikmelised ja igast koolist oli üks esindaja. Grupid pidid jooksma mööda linna ringi ja mitmesuguseid ülesandeid lahendama, näiteks võrdlema kahe poe lastevorsti kilohindasid või

kandma oma võistkonna kõige naiselikum esindaja üle Kuradi silla ja pärast seda arvutusteh-teid tegema (humanitaarid ja arvutama!). Selle ajaga leidsin sõpru teiste koolide õpilaste seas, kellega veetsime koos toredalt aega.

Kui võistluse ülesanded läbi olid, võis kooli siirduda, kus ootas meid auhind. See oli kommidest ja ökolaadimedal-jonist tehtud pärg, kuum tee ja mitmed erinevad pirukad ning koogid.

Pärast seda läksin saalihokit mängima, et teha ennast soojaks enne spordivõistluseid. Kell 19:00 algasid spordiüritused. Kavas olid teatejooksuvõistlused, kus osalejad pidid võtma topsikust pildijupi ja selle teisele poole võimlat viima ja lõpuks, kui kõik ju-pid seal olid, pidi õpetaja pildi kokku panema. Pildi peal oli Kupi. Võistluse võitis PSHG teiseks jäi 21. Kool ja meie saavutasime auväärsse 3. koha. Pildi kohta ütles Aare Ristikivi tabavalt: „Oleks võinud panna midagi arusaadavamalt, nagu näiteks Mona Lisa või midagi sinnakanti!“ Pärast seda oli jooks reketi ja sulgpalliga. Selles võistluses jäime me teiseks. Siis pidime me veel palli topsikusse lööma (selles jäime taaskord viimaseks) ja oma korvpallivisete täpsust näitama. Seal demonstreeris Liisi oma võimekust ja viskas poolelt väljakult tabava korvi. Selle võistluse me muidugi võitsime.

Õhtu tipuks oli saalihoki õpilased versus õpetajad. Õpilased said masendavalt lüüa 8:2, kuid meie vabandus oli see, et õpetajad olid liiga tasemel ja me polnud kordagi oma võistkonnaga mänginud.

Pärast spordivõistlusi algas õhtune kava, kus iga kool esines oma etteastega. Treffneri poolt tuli lausa kaks näitetükki. Hiljem oli karaoke, kus õpetajad lustakalt kaasa löid, eriti eredalt meenub Uve show. Karaoke võistluse võitis „Hell Hunt“- sama seltskond, kes varjavad end ka samanimelise näitegrupi taga, kuid seal olid ka mõned teised näod. Karaoke lõppedes oli enamus juba ära

Linnamängu kontrollpunkt Toomemäel. Ees Timo, taga Helena, keskel loomulikult Kristjan-Jaak Peterson.

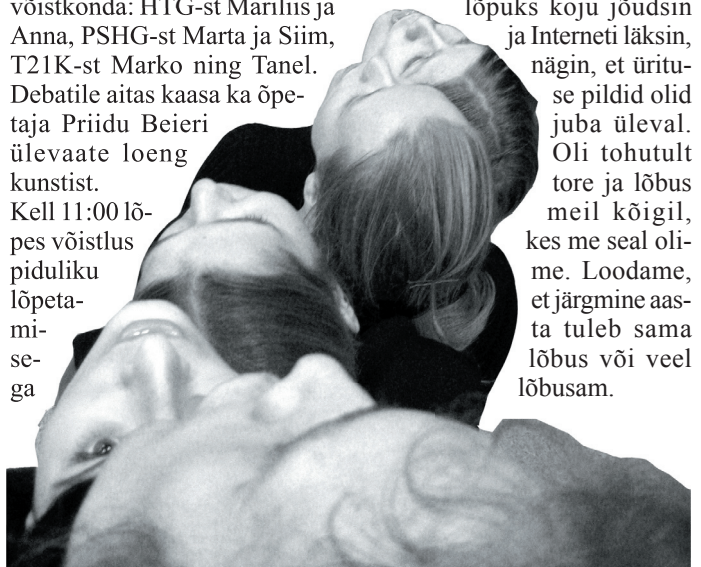
„sulanud“. See näitas, kui väsinud olid inimesed pärast sellist pingelist ja lõbusat päeva. Ometi oli ka inimesi, kel jagus jaksu ka kell 01:00 alanud öö-filmi vaatama tulla. Selleks korra oli õpetaja Jürgenstein valinud tõsise filmi „Baraka“, mis näitas looduskauneid kaad-reid ja religioosseid ehitisi. Järgmisel päeval kell 9:30 toimus väitlus, mille teemaks oli: „Does modern art educate people?“ Väitlustules oli kaks võistkonda: HTG-st Mariliis ja Anna, PSHG-st Marta ja Siim, T21K-st Marko ning Tanel. Debatile aitas kaasa ka õpe-taja Priidu Beieri ülevaate loeng kunstist. Kell 11:00 lõ-pes võistlus piduliku lõpeta-mi-se-ga

Jaani kirikus. Esinesid Laura ja Helena viiulil ning toimus-autasustamine.

Ausalt öeldes ei meenu mulle, milline kool kui palju võitis, sest neid oli palju. Autasuks oli aga kuhjade viisi raamatuid ja igale koolile anti kaasa suur kommikott.

Pärast seda läksime kõik ta-gasi kooli, kus meie külalised ootasid rahulikult busse ja osa HTG õpilasi asus kooli korras-tama. Kui ma kell pool kolm lõpuks koju jõudsin

ja Interneti läksin, nägin, et üritu-se pildid olid juba üleval. Oli tohutult tore ja lõbus meil kõigil, kes me seal oli-me. Loodame, et järgmine aas-ta tuleb sama lõbus või veel lõbusam.

Siim Oks armastab ühtmoodi nii füüsikat kui ka muusikat

Helen Kirsipuu

Eellugu

Kui ma Siim Oksal intervjuud anda palusin, siis minu suureks üllatuseks oli ta kohe nõus. Ma ei pidanudki teda veenma, huh. Pärast arvestuste nädala esimest tööd (milleks osutus füüsika) kohtusimegi õpetajate toas. Edukalt olid üle elatud nii pidevad intervjuu edasilükkamised kui ka sekeldused diktofoniga.

Siim on endast rääkides üsna konkreetne. Midagi üldisemat ta enda kohta öelda ei oska, aga kui täpsemalt küsida, siis jutustab küll.

Nüüsiis, asja juurde

Siim on läbi ja lõhki Treffneri poiss. Väiksenäe käis ta Kesklinna koolis (mis siis oli Treffneri eelkool), pärast 7. klassi tuli HTG-sse. Sisseastumiskatsed, muide, toimusid ka siis, aga need ei olnud nii karmid kui nüüd. Pealegi, Siimu kaks vanemat venda käisid samuti Treffneris ja seega oli tal siin juba „käpp sees“. Põhikooli juures peab Siim põnevaks seda, et neil oli poisteklass. Teine, paralleelklass, oli tüdrukute oma. Siimu sõnul selline eraldatus just väga igav ei olnud, vahel korraldati kahe klassi koosviibimisi ka. Hiljem, siis kui ta oli sealt koolist juba läinud, otsustati ikkagi segaklasside kasuks ja seda just tüdrukute distsipliiniprobleemide tõttu.

Gümnaasiumiosas oli Siimu klassijuhatajaks Ülle Hüva ja füüsikaõpetajaks Märt Kask. Siim oli reaalklassi poiss, aga see vist ei ole eriti üllatav. Kooliajal olevat ta pigem tagasihoidlik õpilane olnud nagu praegugi. Suhtles peamiselt oma klassiga ja ümbritsevast suurt ei teadnud. Aga oma tollal kujunenud pundiga käib ta siiani aktiivselt läbi, rohkem kui ülikoolikaaslastega. Ülikoolis läkski Siimul selles suhtes nukkralt, et nende kursus ei olnud üldse ühteheidev. Igauks tegeles oma asjadega ja terve üli-

Soliidne meesõpetaja Siim Oks parandamas kontrolltöid.

koolis veedetud aja jooksul oli kursusel kaks ühist pidu. Siim sai magistridiplomi mõõdunud kevadel, bakalaureusekraadi 2003. aastal. Füüsikaõpetaja erialal loomulikult. Erialavalikut põhjendab ta lihtsalt. Nimelt, humanitaarained talle ei istunud, seega jäid sõelale matemaatika, keemia ja füüsika. Kuna ka keemia ei kuulunud tema lemmikute hulka, siis tuli Siimul valida mate ja füüsika vahel. Tulevane tudeng leidis, et ülikooli matemaatika on tema jaoks pisut liiga kuiv, teoreetiline ja seega oligi ainuke võimalus minna

Siim Oksa 10 asja:

Lemmikfilm: "Mehed ei nuta"

Lemmikfüüsik: Peeter Saari

Ideaalnaine: hea huumorimeelega

Sünnipäev: 18.04

Lemmikjook: naturaalne õunamahl

Lemmikmagustoit: kohupiimakreem maasikamoosiga

Lemmikklass HTGs: 12d, 11e

Lemmikauto: Audi A8, Hummer H1

Parim hetk: 2 käepigistust TÜ rektoriga

Lemmikriietuse: pintsak

füüsikat õppima. Siim oli väga korralik üliõpilane. Käis kõik neli aastat järjest ilusasti koolis, tegi oma eksamid ja teised tööd õigel ajal ära ja õppejõududega tüli ei norinud.

Nüüd on Siim aastakese HTG-s ise õpetaja olnud. Õppealajuhataja Aime Punga helistas talle eelmisel aastal ja pakkus siinset füüsikaõpetaja kohta. Loomulikult oli Siim

Siim Oks esinemas viiuliga Tartu Ülikooli aulas.

nõus pakkumist vastu võtma, sest ülikooli lõpetama hakkavale noorele inimesele oli see väga hea töövõimalus. Esialgu ei olnud noormehel küll mingeid kindlaid ametieelistusi, aga õpetamisega on ta täitsa rahul. Siim arvab, et lähiajal ta uut ametikohta otsima ei hakka. Pigem õpetab ja areneb HTG-s ning vaatab, mis elu toob. Kui küsisin, kas näiteks Madis Reemann võiks olla Siimu eeskuju, siis muigas õpetajahärra ega osanud väga konkreetset vastust anda, aga nõustus, et näiteks õpiku kirjutamine oleks päris suur väljakutse.

Kooli kõrvalt täidab suurt osa Siimu elust muusika. Oma eelistusi ta aga täpselt ei avalda, ütleb vaid, et kuulab põhimõtteliselt kõike. Kuid lisaks muusika kuulamisele teeb Siim seda ka ise. Kui Siim väike oli, siis panid vanemad ta muusikakooli viiulit õppima. See instrument huvitab Siimu senini, ta mängib lausa ühes muusikalises kollektiivis, mis on orienteerunud peamiselt folkstiilile. Viimasel ajal pole see küll väga tihti kokku saanud, kuna kõigil on teadagi palju tegemist, aga varemalt käisid nad üsna tihti ka esinemas. Kes aga tahab Siimu esinemas näha, see uurigu HaleBopp Singersite esinemisgraafikut, sest Siim on ka selle koori hingekirjas.

Kusjuures, kooriga on käidud ka reisimas, peamiselt küll Eesti naaberriikides. Meelejäävaim reis Siimu jaoks oli aga Šveitsi, kus ta mängis viiulit, mitte ei laulnud. Sinna läheks ta hea meelega tagasigi.

Lõpetuseks

Mulle tundub, et mingi tont oli selle intervjuu vastu. Sellele eelnenud pisiebameeldivused ja asjaolu, et Siimu ja minu vestlus diktofonilt paar päeva hiljem saladuslikult kadus, peaksid seda tõestama. Küll aga ei saa see tont Siimu austajate vastu, kes on internetileheküljel www.orkut.com loonud tema fännklubi. Kõigi maade Siim Oksa fännid, ühinege!

ARVAMUS

Ülle Hüva

Klassijuhataja ja matemaatikaõpetaja

Siim on armas ja hästi positiivne inimene. Nägu laial naerul peaaegu alati.

Siim oli õpilasena väga tubli õppija ja olümpiaadidel käija. Paistis silma erilise jutukusega.

Kuna nad pinginaabriga (Lauri Liivamägi) istusid esimeses pingis, siis aeg-ajalt pidi neile meelde tuletama, et võtke jutuhuog vaikselt.

Kolleegina on Siim praegu natuke uje. Alguse asi!

Gorillaz - Demon Days

Mihkel Teemaa

Nimed nagu Damon Albarn, Dan The Automator, Danger Mouse, Del Tha Funkee Homosapien, MF Doom ja Roots Manuva ei ütle paljudele midagi. Kui mainida britpopbändi Blur, siis võib juba mõningatele tulla meelde seos nimetatud bändi ja Damon Albarn'i vahel. Teen teie elu lihtsamaks: Damon Albarn on Blur'i solist. Sealjuures väga andekas solist. Aga, kui nüüd rääkida ühest teisest bändist, muusikalisest grupeeringust nimega Gorillaz, siis oskavad juba päris paljud inimesed öelda, et "see on see multifilmibänd, mis tegi tolle Clint Eastwoodi loo". Aga kui paljud on teist sellest Clint Eastwoodi

loost kaugemale jõudnud? Tasub uurida, sest nüüd on see multifilmibänd tagasi ja süngem kui varem!

Juba pärast esimese albumi ilmutumist oli kindel, et Gorillaz'e liigitamine ühe kindla stiili alla on mõttetu. Nende kohta võib öelda hiphop, ja võib öelda rock, ning elektroonika võib samuti öelda. Aga võib-olla peab Gorillaz'e muusika iseloomustamiseks hoopis uue mõiste kasutusele võtma. Indie-poprockhop? Kõlab ju päris hästi. Mis iganes selle muusika kohta öelda, ei saa üle ega ümber ühest sõnast: alternatiivsus. Need mehaanilised trummid, sügavad bassid, tolumuse kõlaga pasunad, kummitavad sündikäigud ja uimased kitarririff'id

koos Damon Albarn'i erinevate hääletämbritega töötavad vastu igasuguseid muusikalisi seadusi ja vameid, ning ometigi võime leida Gorillaz'e loo "Feel Good Inc." iga suurema raadiojaama playlist'ist. Alternatiivsus annab märku ka asjaolu, et kõik külalisartistid nii esimeselt kui ka teiselt albumilt on popmuusikas üsnagi tundmatud tegijad. Enamjaolt on tegu underground-hiphop'i tähtsamate esindajatega, kes on peamiselt tuntud ja austatud vaid kindlates ringkondades.

Me võime rääkida Gorillaz'e fenomenist, mille puhul on grupp underground-tegijaid (suurem osa on ära toodud arvustuse alguses) suutnud luua

eksperimentaalse projekti, mis on kogunud fänne nii ühest kui ka teisest äärmusest ning saavutanud üllatava kommertsedu. Ja siiski on nad säilitanud oma staatuse underground-tegijatenä, mitte tõusnud superstaaride ridadesse. Võib-olla mängib rolli siin ka tõsiasi, et Gorillaz'e stoori järgi moodustavad bändi tegelikult Jamie Hewlett'i joonistatud karakterid, mitte trobikond reaalselt eksisteerivaid artiste. Lõppude lõpuks on kõik rahul, nii fännid, müügiedust teenivad plaadifirma asjamehed kui ka muusikud-loojad ise. Ja miks ei peakski olema, kui süsteem kogu oma veidruses töötab.

Jamiroquai Dynamite

Mihkel Liiber

Harva ilmub funky's midagi head, aga kui see ilmub, siis on see midagi väga erilist. Jamiroquai mitte enam kõige värskem album Dynamite (mitte seostada seda Eesti Dynamint'iga) on midagi väga-väga head. Plaadil ei ole mitte üks hittlaul nagu tüüpilistel uutel albumitel, vaid minu arvates neli. See album ületas kõik minu ootused! Mõnusalt energiline ja värskendav,

vana kooli disko juurde on toodud uued mõnusad rütmid, värvilised meloodiad jms. Märkima peaks veel karismaatilist lauljat Jay Kay'd, kellel on võrratu hää. Ta sobib Jamiroquai konteksti ideaalselt. Uus plaat näitab, et võrreldes varasemate albumitega on toimunud areng, nende lood on muutunud mitmekesisemaks. Ühesõnaga, album on välja kukkunud suurepäraselt.

Impulsive! - Revolutionary Jazz Reworked

Mihkel Liiber

Impulsive! on ümber mix'itud kogumik 60-ndate ja 70-ndate džässi klassikast. Kuulsad nimed, nagu Charles Mingus, Dizzy Gillespie, Pharoah Sanders, Yusef Lateef ja teised, on uuesti ellu äratatud. Nende omapärase loomingu on uued produtsent (RZA, Gerardo Frisina, Kid Koala, Prefuse 73 ja Ravi Coltrane-John Coltrane'i poeg, jt) ja elektroonika artistid muutnud rütmikamaks ja kiiremaks. Mõned muusikud on lugusid

nii palju moonutanud, et algset teost on isegi raske ära tunda. Parimalt miksitud lood tõstavad esile laulu parimaid elemente, pannes need eriti särava või areneb laul hoopis teises suunas.. Muusika on väga varieeruv ja ühele uue kooli džässihuvilisele peaks kogumik igati meeldima. Impulsive! sihtgrupp ongi noored, mistõttu vanema generatsiooni kriitikud on plaadi üldjuhul maha laintud, öeldes, et vanameeste džässivisiooni on julmalt rikutud.

Soome metalbänd Children Of Bodom

Martin Jüssi

Edukas soome extreme power metalstiilis muusikat viljelev bänd Children Of Bodom sai fännide suureks rõõmuks suve lõpul hakkama oma viienda albumiga. Nimi on sellel seekord „Are You Dead Yet?“. Tundub, et bodomid on hakanud stiili muutma – uus album pole enam pooltki nii meloodiline, kui

on olnud varasemad albumid. Siiski jäävad alles virtuoosse soolokitarristi Alexi Laiho kiired ja tehnilised kitarisoolod ja ka Children Of Bodom'ile iseloomulikud meelde jäävad meloodiad. Muusika on aga süngem, jõulisem ja raskemini mõistetavam kui varem. Mõistmine nõuab mõningal määral pühendumist, kuid album sobib väga hästi ka niisama taustana kuulamiseks.

Priidu Beier

„Nüüd näeb see välja nagu roosa pörsas.“ (Vigala kiriku alatri ülevärvimise kohta)

„Selleks ingliski oli siis tema nooruke teenijatüdruk, kes hiljem osutus Tiit Made vanaisa... ee vana-emaks.“ (Naer klassis) „Ma ei öelnud seda siiski välja!“ (Beier räägib Adamsoni „Russalkast“)

„Järgmist korda enam ei ole.“ (õpilane lubas tõendi järgmiseks korraks tuua)

„Ja nõnda saigi Sooster kuulsaks.“ (tänu sellele, et Hruštšov teda ebatsensuuriselt sõimas)

„Juubeliaastal ei saa „Noor-Eestit“ küll välja jätta.“ („Noor-Eesti“ väljajäämise kohta arvestuse teemadest.) „Noor-Eesti“ on kindlasti sees, juubeli puhul.“

„No ma ei tea, kas inglid on need inglased. Minu arust pigem püstituradid.“ (Ingli silla nime kujunemisest, algselt oli Inglise sild)

Uve Saar

„Oh, see sinu naer! Sellest räägivad juba kõik. See ületab juba minu omagi!“ (räägib Pillele (12d) tema naeru fenomenist)

Age Salo

„Mumifitseerunud küll, aga ikka möllab edasi.“ (Castro kohta)

„Noh, see geiteema on ka natuke erutav.“

„Ma olen korra tunni lõpetanud ja akna kaudu lahkunud.“

„Armastus ei tähenda igauhe jaoks lauda.“

„Ma olen mõelnud, et naistele hariduse andmine oli viga.“

„Noormees tuli klassi, mootorrattakiiver ühes käes, ginipudel teises käes, habe oli kaks päeva ajamata. Kiiver lendas ühte nurka, ginipudel plärtsti laua peale ja nii meil see tund käima läks!“ (Salo meenutab oma õpetaja-aastaid)

Ülle Keerberg

„Laske mul surra!“ (ja vajub laua alla)

Marilyn Savi

„No siis, kui sa rin-da suckid, siis oled sa suckling.“ (seletas, mida tähendab eesti keeles „suckling“)

Siim Oks

„Ultraviolet, see on see U-V-E (venitades) kiirgus.“

Füüsika vaheklassi uks tehti lahti, õpilane küsib:

„Kes seal oli?“

Oks: „Kümnendikud, raisad!“

„Valgusel on selline huvitav omandus, et nii kui saab, siis levib sirgjooneliselt.“

„Minu arust oli vanadel aegadel kõik palju parem.“ (Oks räägib Treffneri vanast füüsikaklassist)

„Ei, Siim Oksa memuaarid on siin, minu füüsika mälestused.“ (näitab oma vana füüsikavihikut)

„Siin (koolis) ei ole üldse psühholoogi vaja, vaid lausa psühhiaatrit.“

Helgi Tering

H.T: „Vaata, kui lahe on, kui ühiskond oleks kolm päeva ilma elektrita.“ (Tartu voolukatkestuse kohta)

Simo: „Vaata, kus iive tõuseks!“

H.T: „Simo on meil hakkaja!“

Simo: „Mis ühist on koolil ja rõõmul?“

H.T: „Saad õpetaja üle naerda.“

Toomas Jürgeinstein

„Aga see, et mitte midagi huvitavat pole, ongi huvitav.“

„Misasja? Mai saa aru! Maha jäi või!“

„Ohtlik asi, see filosoofia“ (Descartes'i surma kohta)

„Õpetaja Seevri on üks selline mõnus mootor.“

„Pille, kellel on mõistus Kanti arvates.“

T.J: „Jaa, väga hea matemaatikaõpetaja oli.“ (rääkides Konstantin Treffnerist)

Õpilane: „Mäletate, jah?“

T.J: „Ma olen pilte näinud.“

„Kui sa suusatad, mõistus enam ei võta, mis siis jääb?“

„Ma olen ka pingutanud!“

Õppida mujal?

www.yfu.ee